

Μαρία Γρηγοριάδη

ένας άνθρωπος που μου μοιάζει

15 ΟΚΤ.-1 ΝΟΕ. 2018

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ, ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗ

Ιδωμένα από απόσταση, τα έργα της Μαρίας Γρηγοριάδη μοιάζουν να χαρτογραφούν έναν ζωγραφικό μικρόκοσμο που πάλλεται από ζωή. Στον μικρόκοσμο αυτόν ο θεατής θα διακρίνει πλησιάζοντας, ανθρώπινες φιγούρες σε παράξενες ακροβασίες, οι οποίες άλλοτε αχνά και άλλοτε πιο έκδηλα προβάλλουν μέσα από συμπλέγματα γεωμετρικών σχημάτων. Θα τις ανιχνεύσει να προκύπτουν μέσα από εναποθέσεις υλικών σε επάλληλα επίπεδα, ενίοτε να διαπλέκονται με γνωστές ή άγνωστες γραφές και σύμβολα. Θα βρει, ίσως, μία ομπρέλα, ένα ψάρι, κάποιο ζώο, ή ένα τόπι που αλλού γίνεται γραμμικό σύμβολο και αλλού χρωματικός κύκλος. Αποσπασματικές εικόνες που όσο και αν μοιάζουν να μιλούν για τη σύγχρονη, διαμερισματοποιημένη συνθήκη ύπαρξης, και όσο και αν παραπέμπουν σε ένα παράξενο κολλάζ από στιγμιότυπα ενός χαρούμενου πολύχρωμου κόσμου, επίμονο θέμα τους έχουν την ίδια τη ζωγραφική.

Αφηρημένα έργα που πάλλονται από έναν εσωτερικό ρυθμό με αναγκαίες παύσεις, αλλά και εξάρσεις, θέμα τους έχουν τη γέννηση της μορφής. Είναι η γραμμή, ο όγκος, η φόρμα, η ύλη, η υφή, το ρέον και το στατικό που περιγράφεται στη ζωγραφική επιφάνεια· είναι η ύλη καθώς μορφοποιείται. Μέσα από εναποθέσεις υλικών, γραφισμούς και χειρονομίες, μέσα από την επίμονη αναφορά στη γεωμετρία, την υλικότητα των τεχνητών μέσων, η Γρηγοριάδη διερευνά τη σχέση της (και τη δική μας) με τον ευανάγνωστο ή τον ακόμα δυσανάγνωστο κώδικα του φαινομένου του ορατού και αισθητού κόσμου. Στο έργο της, το άχρονο τοπίο του δισδιάστατου καμβά μεταβάλλεται σε ζωτικό χώρο εντός του οποίου συστηματοποιείται ή εξορθολογίζεται η χαοτική αντίληψή μας του κόσμου.

Κεντρικό όχημα και επίμονη αναφορά στα μνημειακών διαστάσεων έργα της, αποτελεί ο κάρναβος: δομικό στοιχείο που οργανώνει το χώρο, εκλογικεύει το διάχυτο και το ρέον, ορίζει πλαίσια και απομονώνει σύνολα. Με κεντρική αναφορά στο παραλληλόγραμμο, το τετράγωνο ή το ορθογώνιο - σχήμα που παραπέμπει στο μη-φυσικό και σημείο αναφοράς της νεωτερικότητας στη ζωγραφική¹ - το πλέγμα, ή τα επάλληλα πλέγματα που αξιοποιούνται στα έργα, δημιουργούν μία ειδική χωρική συνθήκη: αφηφώντας την «παραδοσιακή» (αναγεννησιακή) κεντρική προοπτική, διαμοιράζουν τη ζωγραφική επιφάνεια

#####

¹ Rosalind Krauss, 'Grids', in *The Originality of the Avant-Garde and Other Modernist Myths*, Cambridge, Mass. and London 1985

επιτρέποντας την αποσπασματική αφήγηση, ενώ λειτουργούν και ως μοτίβο που μπορεί να επεκτείνεται αενάως πολύ πέρα από τα όρια του καμβά. Ταυτόχρονα όμως, το πλέγμα λειτουργεί σαν ένας ενοποιητικός ιστός που δένει το όλον και προσδίδει συνοχή στο σύνολο της σύνθεσης.

Στα τεχνικά χαρακτηριστικά της ζωγραφικής πρότασης της Γρηγοριάδη, πέρα από την ταυτόχρονη αποσπασματική αφήγηση, (μία αφηγηματική στρατηγική που επιλέγεται συνειδητά) είναι οι μικτές ύλες και τα επάλληλα επίπεδα που μέσα από διαφάνειες και αλλού πυκνώσεις, δημιουργούν μία χρονικά απροσδιόριστη συνθήκη, η οποία άλλοτε υπαινίσσεται τις αρχέγονες καταβολές της μορφής και άλλοτε δηλώνει το παρόν της στον σύγχρονο κόσμο.

Όμως δεν είναι η αρχή και η εξέλιξη της δημιουργίας ενός κόσμου –ο κοσμογονικός μύθος με την πάλη ανάμεσα στο χάος και τη μορφή– που διερευνάται εδώ ζωγραφικά. Στο επίκεντρο της ζωγραφικής πρότασης της Γρηγοριάδη βρίσκεται η ίδια η ζωγραφική και η δυνατότητα που παρέχει η τέχνη που υπηρετεί, ανάλυσης (και κατανόησης) του οπτικού φαινομένου της φυσικής, και υλικής, ύπαρξης. Για τούτο, επίμονα ζητήματα που θίγονται στο έργο της είναι η όραση και η επεξεργασία της οπτικής πληροφορίας, όπως και ο τρόπος με τον οποίο το ανθρώπινο έργο αποκωδικοποιεί την πληροφορία με τεχνητά μέσα, με τον Λόγο και τον κόπο των χεριών. Το ομολογούν τίτλοι των έργων όπως, «Εικόνες», «Κοίτα», «Ατενίζω», «Συμμετρικό χάος», «Square», «6X12». Κυρίως το φανερώνουν τα αποσπάσματα που επιλέγει για να συνοδεύσουν τις εκθέσεις της με αναφορές στα μάτια ή στα χέρια, την όραση και τη γραφή. Σε ένα από αυτά, μία φράση από ένα κείμενο του Χόρχε Λουίς Μπόρχες μιλά ακριβώς για αυτή τη συνεχή και ατέρμονη πνευματική προσπάθεια του ανθρώπου να βρει τη θέση του στο φυσικό ρέον να την κατανοήσει και κατόπιν να μετατρέψει αυτή τη γνώση σε οπτικό κώδικα ώστε να τον μεταδώσει:

*Σ' αυτό το κυκλικό κελλί, ένας άνθρωπος που μου μοιάζει,
γράφει, με χαρακτήρες που δεν τους καταλαβαίνω, ένα
μεγάλο ποίημα για έναν άνθρωπο που σ' ένα άλλο κυκλικό
κελλί...²*

Ντενίζ-Χλόη Αλεβίζου
ιστορικός τέχνης

#####

²Jorge Luis Borges, Ένα Όνειρο, από τη συλλογή *Ο αριθμός (1981)*, βλ. Μαρία Γρηγοριάδη, «Η Χαρά της Συνύπαρξης», κατ. έκθ. Αίθουσα τέχνης Μέδουσα, Αθήνα 2011.

Έγραψαν για τη δουλειά της:

Μαρία Γρηγοριάδη (Μέδουσα Μάιος 1994)

Γραφές κι Αποτυπώματα

Με απελευθερωμένη και αποφασιστική την εικαστική της χειρονομία, η Μαρία Γρηγοριάδη παρεμβαίνει καταθέτοντας στις επιφάνειές της τις συναιρέσεις επάλληλων γραφών, χαραγμάτων και μορφοποιητικών σχηματισμών. Με τον τρόπο που εκφραστικά επιλέγει να ανιχνεύσει τις άγνωστες και ξεχασμένες πτυχές του συλλογικού υποσυνείδητου, εξερευνά τις διαδικασίες ανάσυρσης κι αναθεώρησης παλαιών προτύπων, παράλληλα με τις δυνατότητες συνθετότητας κι αντιστάσεων του υλικού της. Του υλικού που το αναδεικνύει και το υποστασιώνει με μεικτή τεχνική, δημιουργώντας με τη συντακτική του διάρθρωση ένα τοπίο σημείων κι επεισοδίων έλξεως, για τις διαδρομές του βλέμματος.

Για τον αισθαντικό θεατή των διερμηνειών της τέχνης, μπορεί να πει κανείς, ότι κάθε έργο της Μαρίας Γρηγοριάδη παρουσιάζεται ως μια μετα-ιστορία πολλαπλών επεισοδίων που έχουν ιζηματοποιηθεί και στην συνέχεια στρωματογραφηθεί, συγκροτώντας τις διάφορες κι επάλληλες επιφάνειες. Σκαριφήματα, ιερογλυφικού χαρακτήρα, παράδοξα σκαλίσματα, ίχνη, αποτυπώματα κι εκδοχές περιπετειών της ύλης στον χρόνο, δημιουργούν συνειρμούς με μνήμες και γεγονότα, τυχαία κι εμπρόσθετα περιστατικά, καθώς όλα συνεντρίζονται σ' έναν απροσδόκητο βιότοπο συγκερασμών κι αλληλουχιών.

Η γραφή είναι άμεση, γοργή και ασθμαίνουσα. Άλλοτε πάλι, μισοφθαρμένη, εγκαταλειμμένη, λειψή και τραυματισμένη από το χρόνο, εμφανίζει την ακτινοβολία του παλαιότερου δυναμισμού και της ακατάληπτης πλέον διατύπωσής της, ως έναν μεταλλακτικό σχηματισμό κάποιου ζωντανού οργανισμού, που ο καιρός τον έχει μετατρέψει σε απολίθωμα. Η παράλληλη ύπαρξη και διαπλοκή των επιμερισμάτων ζωής και μνήμης, αποτυπώματος της νοερής και της συναισθηματικής ανάκλησης, δημιουργεί ένα είδος

σφραγισμάτων κι αναμορφωμάτων που δραστηριοποιούνται από τις εντάσεις, τον χώρο και το βάθος πεδίου που προσδιορίζουν.

Βλέποντας κανείς τα έργα της Μαρίας Γρηγοριάδη έχει την εντύπωση πως ταξιδεύει στον χώρο και στον χρόνο, πάνω σε ένα υφαντό καταστάσεων, που οι συνθήκες έχουν μεταβάλλει σε τοιχογραφία. Το ένα επίπεδο διαδέχεται ή διαχέεται στο άλλο, ενώ οι ποσότητες ύλης μεταστρέφονται σε ποιότητες κι αντιστρόφως. Η υφή αναδεικνύεται από το φως, τις σκιές, την αναγλυφικότητα και την τονικότητα. Η τονικότητα από την θέση και την συνάρθρωση χρωματικής και σχεδιαστικής ύλης. Η ύλη διαμορφώνεται από τον δυναμισμό των φορτίων που εκφέρουν οι τροπισμοί της χειρονομίας. Η χειρονομία, από τις δημιουργικές ψυχοσυναισθηματικές παραμέτρους που την κατευθύνουν, ενώ ο χάρτης των αινιγματικών επεισοδίων αναπτύσσεται αντιστικτικά, πότε σε οριζόντιο, πότε σε κατακόρυφο άξονα. Έναν άξονα που ποικίλλει, ανάλογα με τα ευέλικτα και μετατρέψιμα σημεία των δομικών προσανατολισμών, καθώς τον συναρτούν γραφές αδιάγνωστες και περιπέτειες ατελέσφορες, οι οποίες βρισκόμενες σε σωματίδια που σταθμίζουν δυναμικές ισορροπίες. Τα «σωματίδια» αυτά που λειτουργούν σαν διάμεσες σχέσεις μορφών, πριν από την εικονοποίηση, προβάλλουν στο βλέμμα τον παλμό μιας αφυπνιζόμενης συνείδησης.

Ένας άδολος, τολμηρός και δραστήριος ψυχισμός εκδηλώνεται στα έργα της Μ. Γρηγοριάδη, αποκαλύπτοντας την αναγκαία καταστροφή που αντικαθίσταται από την εμφάνιση των προϋποθέσεων μιας καινούριας μορφοποίησης, οργανώνοντας έτσι την επιγενόμενη σταδιακά συνολικότερη εικόνα. Εκείνη που δεν έχει ακόμα σχηματιστεί, αφού εκκολάπτεται μέσα από μια διάχυτη ενέργεια, η οποία προκαλείται από τον ρυθμικό συντονισμό των στοιχειακών μονάδων που την απαρτίζουν. Οι μονάδες αυτές παρουσιάζονται ως μόρια, μερίσματα κι αρθρώσεις της πράξης και γραφής που καταλύεται, επειδή αναγεννάτε όπως τα πλάσματα στην φύση. Το εκρηκτικό κι άλλοτε χαμηλότονο φως, ακτινοβολεί την περιοδικότητα και τον χαρακτήρα της εσωτερικής νομοτέλειας, αναβλύζοντας μέσα από το χρώμα. Η διαφάνεια και η πυκνότητα, που προσδίδει βάθος και διαχρονική υπόσταση στην στιγμιαία έκλυση του ολοζώντανου χρώματος. Έτσι, φως, ύλη, χρώμα και μόρφωμα, ως ένας κι αδιαίρετος σχηματισμός ορίζει, για τις διαδρομές του βλέμματος,

μια δαιδάλωση σημάτων κυκλοφορίας που ανοίγουν διαλεκτικά ερωτηματικά στον θεατή.

Οι λυρικές προθέσεις αναστέλλονται ή μετριάζονται από τους αδρούς χειρισμούς της ματιέρας κι απ' την επιθετικότητα μέχρι βιαιότητα της χρωματικής πινελιάς. Το παιδικό και δήθεν άδολο σχεδιογράφημα, καλυμμένο από τον πέπλο της λήθης, επαναδραστηριοποιείται, αφ'ης στιγμής εμπλουτίζεται από καταλυτικά νέα ευρήματα, τυχαία γεγονότα και ρόλους συνθετικά διαρθρωτικούς, όπως τα σκοτεινά και φανερά σημάδια αλλοτινών πληγών στο σώμα της ύλης που μεταποιείται, καθώς αλλάζει συνεχώς σχήματα, χωρίς ποτέ να σταθεροποιείται. Μιας ύλης της γραφής και της εικόνας πριν διαιρεθούν κι εκπέσουν απ' τον παράδεισο. Γιατί σ' εκείνο το χωροχρονικό τοπίο μας ανάγουν τα έργα της Μαρίας Γρηγοριάδη. Τότε, που μιας τέτοιας συστάσεως ύλη, όπως η ζωγράφος την υποδεικνύει, λειτουργούσε ως άχρονη διάσταση και τώρα, μέσα από τον διελεύσαντα χρόνο εμφανίζεται ως παλίμψηστος χάρτης. Χάρτης αναγωγών που παρουσιάζει θαρρείς αυτοδύναμα όντα να κυκλοφορούν αενάως, διανύοντας κι εξερευνώντας αποστάσεις. Τις αποστάσεις των κόσμων του εσωτερικού ψυχισμού και του σύμπαντος, την ώρα που η εικαστική χειρονομία ενοποιεί, χωρίς να υπεξαιρεί τις διαφορετικότητές τους.

ΑΘΗΝΑ ΣΧΙΝΑ

ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΤΕΧΝΗΣ

ARTI Τεύχος 21

Αύγουστος – Σεπτ.- Οκτ. 1994

Μαρίνα Πίσπερη

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Μαρία Γρηγοριάδη (Μέδουσα Μάιος 1994)

Η Μαρία Γρηγοριάδη, στην τελευταία έκθεσής της επιδιώκει να δώσει μια ερμηνεία της υπόστασης του ανθρώπου και της θέσης του μέσα στον κόσμο, μετουσιώνοντας σε εικαστικό σύνολο τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της σύγχρονης ζωής. Η ανθρώπινη φιγούρα, μόλις διαφαινόμενη, παρουσιάζεται εγκλωβισμένη σε τετραγωνισμένα πλαίσια, άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο εμφανή. Αυτός ο τεμαχισμένος χώρος υποβάλλει τον ορθολογισμό των μοντέρνων κοινωνιών, από τον τρόπο σκέψης ως τη δομή της κατοικίας. Ωστόσο, μέσα στις οριοθετημένες επιφάνειες δημιουργούνται πεδία δυναμικά, πολυδιάστατα και διευρυνόμενα, γεμάτα συμπυκνωμένη ένταση. Εκεί κινούνται μορφές που βρίσκονται σε μια πορεία εξέλιξης, καθώς δεν έχουν αποκρυσταλλωθεί ακόμη σε ολοκληρωμένες οντότητες με απτή παρουσία.

Η ανεξαρτητοποίηση των επιμέρους τμημάτων γεφυρώνεται από τη ρυθμική επανάληψη του χρώματος, μια κίνηση που επίσης εξισορροπεί τη χαώδη αίσθηση του πλήθους των μορφικών σχηματισμών. Η μουσικότητα που δημιουργεί ο ρυθμός των χρωμάτων και των σχημάτων φανερώνει την ανάγκη για μια διαφορετική τάξη, πιο ουσιαστική, βασισμένη στους νόμους της αρμονίας. Αλλά και το ευδιάκριτα γεωμετρικά σχήματα που κατέχουν σημαντική θέση στα έργα της Γρηγοριάδη προτείνουν εξίσου τη βαθύτερη τάξη της γεωμετρίας. Η πινελιά, με την συγκινησιακή χροιά και τον εκπροσιονιστικό χαρακτήρα της υπαινίσσεται μια προσπάθεια ανάσυρσης της παιδικής αθωότητας, μιαν ανάγκη για περισσότερο άμεση και ειλικρινή επικοινωνία. Είναι μια εικαστική χειρονομία ανασφαλής και αβέβαιη, διόλου σταθερή και αταλάντευτη. Τρεμοπαίζει το χέρι, όπως και το συναίσθημα, αγωνιώντας να φτάσει στη ρίζα της ύπαρξης.

Ένας κόσμος συμβατικός και τεμαχισμένος, παράλογα «λογικός», μπορεί να ελευθερωθεί μέσα από τη λάμψη της παιδικής ματιάς του ονείρου και της επιθυμίας. Φορέας της επιθυμίας αυτής ο άνθρωπος, αν και κατακερματισμένος, είναι παρών στο έργο της Μαρίας Γρηγοριάδη. Συχνά είναι μια μορφή ακρωτηριασμένη, ένα σώμα που πάσχει έχοντας χάσει την ολοκληρωμένη μορφή του, την αυτοδυναμία του και τη σταθερή θέση σε ένα οικείο πνευματικό τοπίο. Εικόνα διαλυμένη αλλά και εικόνα αγωνιζόμενη, μαχητική, που διαγράφει μια δυναμική κίνηση μέσα στο χάος και στον στροβιλισμό των σχημάτων, μέσα στον κόσμο που αναζητεί τον χαμένο παράδεισο. Άλλωστε, κατά τον ποιητή William Blake, ο παράδεισος δεν είναι συγκεκριμένος τόπος αλλά κατάσταση αισθητηριακής αντίληψης. Με τη χρωματική διαφάνεια, τη φωτεινότητα που αναδύεται στην επιφάνεια των έργων, ως επιστέγασμα των πολλαπλών επικαλύψεων και με την πυκνότητα και βαρύτητα της ύλης, η ζωγράφος ζητεί να εξαγνίσει τις πύλες των αισθήσεων.

Αντίστοιχα, η ελαφρότητα και η ρευστότητα των σχημάτων με την τάση ανύψωσης που τα διακρίνει υποβάλλει μια αίσθηση υπέρβασης των ευθύγραμμων περιορισμών. Πίσω από αυτά τα σχήματα διαφαίνεται ένας ονειρικός κόσμος τσίρκου ή λούνα-παρκ, παιχνιδιού, ελευθερίας και πτήσης.

Επενδυτής, 14 Ιουνίου 1997

Βιβή Βασιλοπούλου

Ζωγραφική της Μαρίας Γρηγοριάδη στη Μέδουσα (Μάιος 1997)

Μαγικές εικόνες

Ένα άλλο είδος «γραφής» αναπτύσσεται στο έργο της Μαρίας Γρηγοριάδη, όπως με ευχάριστη έκπληξη είδαμε στη «Μέδουσα». Η Μαρία κατάγεται από την Κρήτη και αυτό δεν το ξέρεις, το βλέπεις στο δίσκο της Φαιστού και με τον τρόπο που τον αποκρυπτογραφεί στο έργο της σε κάθετο ανάπτυγμα, που σηματοδοτεί παράλληλα τη ρήξη και τη συνοχή του πολιτιστικού γίνεσθαι. Στα άλλα της έργα, η πρώτη «ανάγνωση» αποδίδει ένα τοπίο ενεργοποιημένο και φορτισμένο πολλαπλά, κομμάτια φύσης και ζωής να «αποτοιχίζονται» από την ιστορία και να «εντοιχίζονται» στην τέχνη, σε μια διαχρονική «στρωματογραφία». Η δραματική συνάντηση γίνεται στη ζωγραφική επιφάνεια, όπου και η «αδιαίρετη ένωση». Σ' αυτή τη μαγική εικόνα, όπου η ατμόσφαιρα υπαινίσσεται τόσα πολλά, η γοητεία είναι υπαρκτή και η οι συνέπειες απρόβλεπτες. Ο θεατής μαγνητίζεται στο «βάθος» της εικόνας, αναζητώντας το δικό του στέρεο έδαφος. Το μετέωρο βήμα του θεατή. Ένα στροβίλισμα «ξεναγεί» στο χώρο του πίνακα, όπου η αφομοίωση της μορφής και η επιβίωση της φόρμας. Η πάλη αφήνει τα ίχνη της στο τελάρο και η νίκη είναι υπέρ της τέχνης.

ΠΛΟΕΣ ΧΧ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ – LIVING REAL!

ΑΝΔΡΟΣ 2014

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΥΔΩΝΙΕΩΣ

Στους ζωγραφικούς πίνακες της **Μαρίας Γρηγοριάδη**, οι μεταπλασμένες της εικαστικές αποτυπώσεις, προερχόμενες από εντυπώσεις, συμβάντα του βίου, αναθρώσκουσες μνήμες και μεταισθήσεις, απαρτίζουν ιδιότυπους χάρτες, στους οποίους ο χρόνος κι ο χώρος διαπλέκονται, όπως επίσης το εφήμερο και φευγαλέο που συνομιλεί με το τυχαίο και πιθανό να εμφανιστεί ως αποκύημα της φαντασίας. Στις «χωρογεωγραφίες» των έργων της ζωγράφου, που αναπτύσσονται σε οριζόντιο και κατακόρυφο συνήθως άξονα, δεν υπάρχουν στεγανά ανάμεσα στην ατομικότητα και στην συλλογικότητα, στην πραγματικότητα και στην ουτοπία, καθώς η μια παράμετρος επενεργεί στην άλλη, με προεξάρχουσες τις χρωματικές τονικότητες και τα ρυθμικά στοιχεία της κάθε σύνθεσης.

ΑΘΗΝΑ ΣΧΙΝΑ ΚΡΙΤΙΚΟΣ & ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΤΕΧΝΗΣ

“Togetherness”, Η Χαρά της συνύπαρξης

31 Μαρτίου – 21 Μαΐου 2011

Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης Αθήνα

απόσπασμα

Ο παραμορφωτικός καθρέφτης της Ζωγραφικής είναι ο τρόπος μου για να κατανοώ την πραγματικότητα. Σημαίνει, πολεμώ, αντέχω, αντιστέκομαι.

Η Μαρία Γρηγοριάδη σπούδασε Ζωγραφική, από το 1982 έως 1987 στην Α.Σ.Κ.Τ. της Αθήνας, στο εργαστήριο του Ν. Κεσσανλή. Επίσης Σκηνογραφία με τον Β.Βασιλειάδη (1985-1987) και Λιθογραφία με τον Θ. Εξαρχόπουλο (1983-1985). Υποτροφίες του Ι.Κ.Υ.: (1983-85 Ζωγραφική, 1987 Σκηνογραφία, 1991-94 Μεταπτυχιακή Υποτροφία Εσωτερικού για τη Ζωγραφική). Συνεργάστηκε με τη Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης από το 1994 ως το 2017 .Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, τη Βουλγαρία, το Ντουμπρόβνικ, το Βέλγιο, την Κίνα, το Παρίσι. Έργα της υπάρχουν σε πολλές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΜΑΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ

Γεννήθηκε στο Καλό Χωριό Ηρακλείου Κρήτης

ΣΠΟΥΔΕΣ

- 2009 -2013 Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, Παιδαγωγική σχολή -Τμήμα Νηπιαγωγών, Μεταπτυχιακό Δίπλωμα στις Επιστήμες της Αγωγής με Ειδίκευση στη Δημιουργική Γραφή
- 1991-94 Μεταπτυχιακή υποτροφία εσωτερικού του Ι.Κ.Υ. για τη Ζωγραφική.
- 1987 Υποτροφία του Ι.Κ.Υ. για τη Σκηνογραφία.
- 1983-85 Υποτροφίες του Ι.Κ.Υ. για τη Ζωγραφική.
- 1985-87 Σπουδές Σκηνογραφίας (Εργαστήριο Β. Βασιλειάδη).
- 1983-85 Σπουδές Λιθογραφίας (Εργαστήριο Θ. Εξαρχόπουλου).
- 1982-87 Σπουδές στην Α.Σ.Κ.Τ. της Αθήνας (Εργαστήριο Ν. Κεσανλή).
- 1979-82 Μαθήματα Ζωγραφικής στη Σχολή ΠΕΤΡΑ, με τον Α. Απέργη.
Γυμνάσιο και Λύκειο Αρκαλοχωρίου Κρήτης.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

- 2018 Βασιλική Αγίου Μάρκου, Ηράκλειο Κρήτης
- 2011 Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης, Αθήνα
- 2005 Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης, Αθήνα
- 2000 Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης, Αθήνα
- 1997 Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης, Αθήνα
- 1996 Αριάδνη Χώρος Τέχνης, Ηράκλειο
- 1994 Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης, Αθήνα
- 1990 Γκαλερί Χρυσόθεμις, Αθήνα
- 1988 Γκαλερί Μπεχράκη, Κόρινθος

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

- 2017 Έρωσ – Ήρωσ, Ομαδική εικαστική έκθεση. Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, Αθήνα. Επιμ. Τρις Κρητικού. 19 Μαΐ. – 31 Ιουλ. 2017
- 2017 Τα Κεφαλόποδα, Διεθνής εικαστική Έκθεση, Ενυδρείο Κρήτης , CRETAquarium, Ηράκλειο Κρήτη. Επιμ. Κώστας Παγωμένος,, Ryuta Nakajima, Πάνος Γρηγορίου. 28 Μαρτ. - 30 Σεπτ. 2017
- 2017 Έρωσ – Ήρωσ, Ομαδική Ζωγραφικής, Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου . Επιμ. Τρις Κρητικού. 18 Φεβ. – 31 Μαρτ. 2017.
- 2015 Ελληνικές Θάλασσες και Ζωγραφική. Ομαδική Έκθεση Ζωγραφικής , MASTER CLASS Ζωγραφικής με τον Εικαστικό Γιάννη Ζιώγα, Μυτιλήνη, Καλοκαίρι 2015
- 2014 ΠΛΟΕΣ, Πραγματικότητες: Living real! Ίδρυμα Π&Μ Κυδωνιέως, Άνδρος / Επιμ. Αθηνά Σχινά, 26 Ιουλ.-28 Σεπτ. 2014
- 2014 Τιμή στον Έλληνα, Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου, Πύλη Παντοκράτορα, Ηράκλειο / Επιμ. Κώστας Σχιζάκης, 5 Μαΐ.-3 Ιουλ. 2014. Χανιά 9 Ιουλ. – 1 Αυγ. 2014
- 2014 Αναφορά, Στον Νίκο Καζαντζάκη, Βασιλική Αγίου Μάρκου, Ηράκλειο / Επιμ. Χρυσούλα Σκεπετζή, Ηράκλειο 13-27 Ιαν. 2014, Χανιά 12 Μαρ.-13 Απρ. 2014. Άγιος Νικόλαος 20 Ιουλ. – 9 Αυγ. 2014
- 2013 Summing up, Αναδρομή (1979-2013) Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης, Αθήνα, 14 Νοε. 2013-19 Ιαν. 2014.
- 2013 Σιωπηλές αφηγήσεις, Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου -The HUB Events, Αθήνα 14-21 Νοε. 2013.
- 2013 Το σώμα ως τόπος παρουσίας και απουσίας, Διεθνές διεπιστημονικό συνέδριο: Το σώμα ως τόπος δημιουργίας κοινωνικών νοημάτων, Άνδρος, 13-Ιουλ.-28 Ιουλ. 2013.

- 2013 Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου, Ηράκλειο, 5 Ιαν.-1 Ιουν. 2012.
- 2012 Τοπία ...θάλασσες και ...φύσεις νεκρές, Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου, Ηράκλειο, 14 Φεβ.-30 Ιουν. 2012.
- 2011 Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου- Δημοτική Πινακοθήκη Ιωαννίνων, Σύγχρονη Τέχνη ... μια ματιά στο Εικαστικό Τοπίο της Κρήτης, Ιωάννινα 7 Νοε. 2011-8 Ιαν. 2012. ΟΠΑΝΔΑ, Αθήνα, 7-30 Νοε 2012.
- 2010 Παγκρήτια Εικαστική Έκφραση. Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου, Ηράκλειο, 22 Δεκ. 2010 – 30 Ιουν. 2011.
- 2010 Καμμένη γη. Έκθεση 50 έργων Ελλήνων & Γάλλων Καλλιτεχνών. Γαλλοελληνικός Σύνδεσμος, Αθήνα/Επιμ. Βάσια Καρκαγιάννη - Καραμπελιά.
- 2010 Έλληνες Δημιουργοί, Δήμος Ηρακλείου Βασιλική Αγίου Μάρκου, Ηράκλειο / Επιμ. Κώστας Σταυρακάκης.
- 2010 Σύγχρονη Τέχνη: Μια ματιά στο εικαστικό τοπίο της Κρήτης. Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου, Πινακοθήκη Δήμου Κερκυραίων, Κέρκυρα.
- 2010 Καμμένη γη. Έκθεση 50 έργων Ελλήνων & Γάλλων Καλλιτεχνών. Γκαλερί Frederic Moisan, Παρίσι / Επιμ. Βάσια Καρκαγιάννη - Καραμπελιά.
- 2009 Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος. Η ανθρώπινη μορφή στην Τέχνη. Τεχνόπολις, Αθήνα. (Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού & Τουρισμού).
- 2009 Βέργος Δημοπρασία. Ελληνική Ζωγραφική 19^{ου} & 20^{ου} αι., Ζάππειο Μέγαρο Αθήνα, 2-5 Δεκ. 2009.
- 2009 Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης, Ελαίας Γη. Ελαιουργείον, Χανιά.
- 2008 Χώρος Τέχνης Έβδομη Όψη, Χανιά.
- 2008 Εγκαίνια Πινακοθήκης Βιάννου.
- 2008 1^ο Μεσογειακό Συμπόσιο Περιβαλλοντικής Τέχνης, Γέργερη Δήμου Ρούβα, Ηράκλειο.
- 2008 Διεθνής JAZZ Συνάντηση, You are what U do... Κώστας Κουβίδης, Βασιλική Αγίου Μάρκου, Ηράκλειο.
- 2007 Σ' Ανατολή και Δύση. Χώρος Τέχνης Έβδομη Όψη, Χανιά.

- 2007 Δημιουργοί Ανατολικής Κρήτης. Μουσείο Κρητικής Εθνολογίας. Κέντρο Ερευνών, Κρήτη.(Υπό την αιγίδα του Πολιτιστικού Συλλόγου Μεσσαράς).
- 2007 Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης και Fotis Art Cafe. Νάουσα Πάρου.
- 2007 Έκθεση από τη Συλλογή Σχιζάκη. Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου, Ηράκλειο / Επιμ. Ντενίζ-Χλόη Αλεβίζου.
- 2007 Όψεις της Μορφής, Σημάνσεις του Τοπίου: Έλληνες Ζωγράφοι από τη Συλλογή Αντώνη και Άζιας Χατζηγιάννου στη Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων. Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων, Χανιά/ Επιμ.Ιρις Κρητικού.
- 2006 5^ο Φεστιβάλ Τέχνης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, WO+MAN=?Αίθουσα Τέχνης Cheapart,Αθήνα.
- 2006 Κόσμοι γυναικών και ανδρών. Κέρκυρα, Θεσσαλονίκη, Ρέθυμνο, Αβδού Χερσονήσου, Ηρακλείου.
- 2005 Κόσμοι γυναικών και ανδρών. Χανιά 2005, Ηράκλειο 2006, Αθήνα 2007.
- 2005 Πινακοθήκη Π.Σ. Κερατόκαμπου, Τα πρώτα έργα. Κερατόκαμπος 2005, Ηράκλειο 2006.
- 2005 Καλλιτεχνική Συνάντηση ΕΛΛΑΔΑΣ- ΚΙΝΑΣ. Πεκίνο Κίνα/Επιμ.Όλγα Μπατή.(Υπό την αιγίδα του Ε.Ο.Τ.).
- 2005 Art- Athina 2005.Αθήνα.
- 2005 BIRDINVEST1.Βέλγιο.
- 2004 Βαλκανική Quadriennale Ζωγραφικής. Μύθοι & Θρύλοι του λαού μου. Στάρα Ζαγόρα, Βουλγαρία.
- 2004 Το άλλο σώμα.4^ο Φεστιβάλ Τέχνης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Ίδρυμα Ευγενίδου, Αθήνα.
- 2004 TOUCH 2004. Διεθνές Φεστιβάλ Τέχνης ΣΩΜΑ. Άγιος Νικόλαος.
- 2004 Αγώνων Πόλις. Τεχνόπολη, Αθήνα/ Επιμ. Αθηνά Σχινά (Υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων).
- 2004 Εικαστική Παρέμβαση. Τεχνοχώρος Πόλις, Ηράκλειο.
- 2004 Ο Κόσμος της Ελιάς. Βασιλική Αγίου Μάρκου, Ηράκλειο.

- 2003 ΟΙΚΑΔΕ. Έκθεση Κρητών Καλλιτεχνών. Κέντρο Σύγχρονης Εικαστικής Δημιουργίας Ρεθύμνης. Ρέθυμνο, Αθήνα, Ηράκλειο.(Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού).
- 2001 Οπτικό Καλειδοσκόπιο. Αριάδνη Χώρος Τέχνης, Ηράκλειο.
- 2001 Christie's Contemporary.Athens,7-3-2001.
- 2000 Το παιδί στην Ελλάδα του 2000. 3^ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά & Νέους. Πάτρα, Αμαλιάδα, Πύργος.(Με τη συνεργασία του Ε.Ε.Τ.Ε.).
- 2000 17 Εικαστικοί για το Μανώλη Αναγνωστάκη. Αριάδνη Χώρος Τέχνης, Ηράκλειο.
- 2000 7+7 ΠΛΗΝ.Ε.Π.Α.Σ.Κ.Τ.
- 2000 Με αγάπη στα παιδιά. Μέδουσα Αίθουσα Τέχνης, Αθήνα.
- 1997 Η Λιθογραφία ως μέσον Εικαστικής Έκφρασης 97.ΠΕΡΙΤΕΧΝΩΝ,Αθήνα.
- 1997 Διεθνής Έκθεση Εικαστικών Τεχνών: Μεσογειακές Συναντήσεις. Ντουμπρόβνικ 1997. Με το ΜουσείοΒορρέ. (Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού).
- 1996 Διεθνής Τριενάλλε Ζωγραφικής ΣΟΦΙΑ 1996.Σόφια, Βουλγαρία.
- 1996 Γκαλερί ΜΕΔΟΥΣΑ,Astir of Paros, στην Πάρο.
- 1994 Β' Εργαστήριο Χαρακτικής της Α.Σ.Κ.Τ.,12 χρόνια δουλειάς. Κτίριο Κωστή Παλαμά, Αθήνα.
- 1993 Β' Πανελλήνιο Συνέδριο για τα ΜΜΕ. Ζάππειο Μέγαρο, Αθήνα.
- 1993 Σύγχρονη Ελληνική Ζωγραφική. Λευκάδα (Οργάν. Ε.Ε.Τ.Ε.).
- 1992 26 Καλλιτέχνες στον Ιό της Κυριακής. Γκαλερί 3, Αθήνα.
- 1992 Γκαλερί Πάτση, Ιωάννινα.
- 1992 Γκαλερί ΑΕΝΑΟΝ, Αθήνα.
- 1991 ΑΘΗΝΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ '91.(Οργάν. Δήμος Αθηναίων).
- 1991 Για τους γιατρούς χωρίς σύνορα. Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων.
- 1991 Στο Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής, Αθήνα.

- 1990 Γκαλερί Άδυτο, Αθήνα.
- 1989 Για την ΓΙΟΥΝΙΣΕΦ. Ωδείο Αθηνών.
- 1987 Έκθεση αποφοίτων της Α.Σ.Κ.Τ., Στάδιο Ειρήνης & Φιλίας, Πειραιάς.
- 1987 Πανελλήνια Καλλιτεχνική Έκθεση 1987. Εκθεσιακό Κέντρο Ο.Λ.Π., Πειραιάς. (Οργάν. Υπουργείο Πολιτισμού).
- 1985 Β' Εργαστήριο Χαρακτικής της Α.Σ.Κ.Τ., Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων.
- 1982 Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Ωδείο Αθηνών.
- 1982 Γκαλερί Σταυρακάκη, Ηράκλειο.
- 1981 Έκθεση Νέων Δημιουργών. Γκαλερί ΩΡΑ, Αθήνα.
- 1980 Έκθεση Σχολής Πετρά. Ελληνοαμερικάνικη ένωση, Αθήνα.

Έργα της υπάρχουν στο Μουσείο Βορρέ, στη συλλογή της Α.Σ.Κ.Τ., στο Μουσείο Εικαστικών Τεχνών Ηρακλείου, στις Μινωικές Γραμμές, σε πρεσβείες του εξωτερικού και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ - PAINTING EXHIBITION

ΜΑΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ MARIA GRIGORIADI

ένας άνθρωπος που μου μοιάζει
a man who looks like me

Βασιλική Αγίου Μάρκου, Ηράκλειο Κρήτης - St. Mark's Basilica, Heraklion, Crete

15 Οκτ. Oct. - 1 Νοε. Nov. 2018

Δευ. Mon. - Παρ. Fri. 9-2 & 5-9, Σάβ. Sat. 9-2

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ / ORGANIZATION

Περιφέρεια Κρήτης
Region of Crete

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ - PAINTING EXHIBITION

ΜΑΡΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ MARIA GRIGORIADI

ένας άνθρωπος που μου μοιάζει
a man who looks like me

Βασιλική Αγίου Μάρκου, Ηράκλειο Κρήτης - St. Mark's Basilica, Heraklion, Crete

15 Οκτ. Oct. - 1 Νοε. Nov. 2018

Δευ. Mon. - Παρ. Fri. 9-2 & 5-9, Σάβ. Sat. 9-2

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ / ORGANIZATION

###

#####

#####

#

